

[Holstein.]

har Skyld, som er forfaldet i Udlandet, skal de være forpligtet til at trække deres Tilgodehavender hjem, at de altsaa, hvis de har Forpligtelser i Udlandet, som forfalder om 8 Dage, om 14 Dage, om 1 Maaned, om 3 Maaneder, ikke maa lade dem staa, men kun, hvis de har Forpligtelser, som er forfaldne, maa undlade at trække dem hjem?

Endelig er der den mest skæbnesvangre af de administrative Bestemmelser i dette Lovforslag, Bestemmelsen, som giver Bemyndigelse til at give nærmere Forskrifter med Hensyn til Indførsel — hvorfor ikke ogsaa her skrive Paalæg med Hensyn til Indførsel, 2 Gange Paalæg? for det er dog det, der er Meningen, der er saamænd ingen Grund til at lægge Skjul paa, hvad det i Virkeligheden drejer sig om —, med Hensyn til Indførsel fra Udlandet af Værdipapirer og Salg af saadanne for udenlandsk Regning.

Altsaa den højtærede Handelsminister faar Bemyndigelse til at træffe Dispositioner, som han skønner det hensigtsmæssigt, med Hensyn til Udlandets Tilgodehavende, med Hensyn til Salg her til Landet af danske Værdipapirer. Jeg kan ikke se rettere end, at den Beføjelse, den højtærede Regering faar ved denne sidste Bestemmelse i § 1, er i hvert Fald overordentlig skæbnesvanger, og jeg betvivler, at en saadan Bestemmelse vil bidrage til at give Udlandet det Indtryk, at den højtærede Handelsministers Udtalelser er rigtige, naar han hævder, at det her kun drejer sig om en ganske akut, forbigaaende og tilfældig, bankpolitisk, møntpolitisk Situation, men ikke om en Situation, som i mindste Maade har Relation til Danmarks økonomiske Sundhed, til danske økonomiske Forhold og Grundlaget for dansk Kredit. Hvis disse Udtalelser er rigtige, skulde en saadan Bestemmelse ikke synes nødvendig, i en akut Situation, i en Situation, som sikkert for en ikke ringe Del skyldes manglende bankteknisk Forudseenhed og uheldige banktekniske Dispositioner, netop fra den Nationalbanks Side, med hvilken den højtærede Handelsminister fører Kontrol, og som han har Magten over.

Men det Spørgsmaal synes mig under saadanne Forhold at rejse sig, om det ikke netop af Hensyn til Danmarks Kredit i Udlandet og til Udlandets Dom, om Danmarks økonomiske Soliditet havde været heldigere at gaa de almindelige banktekniske Veje, nemlig en Benyttelse af Diskontoskruen, en Forhøjelse af Diskontoen. Vi har set andre Lande i langt større Vanskeligheder end Danmark for at sikre Ud-

landets Tillid til deres økonomiske Soliditet anvende Diskontomiddelet i en Grad, som vi her slet ikke endnu kender. Tyskland har jo haft en Diskonto paa 15, og jeg ser ikke rettere end, at ved Hjælp af Diskontoen og ved Hjælp af de Midler, som man fra konservativ Side atter og atter har peget paa, importregulerende Midler, navnlig af toldpolitisk Art, vilde det have været muligt at komme igennem den, som jeg ogsaa tror og haaber, kun akutte banktekniske Situation og dermed sikre Tilliden fra Udlandets Side til dansk Økonomi, den Tillid, som — jeg kan ikke se rettere — nu uundgaeligt vil faa en Rystelse ved de Foranstaltninger, som den højtærede Regering her bringer i Forslag.

Det er en saa vidtgaaende administrativ, diktatorisk Myndighed, der gives Regeringen, at det synes mig dristigt i § 3 at indsætte Bestemmelser om, at Overtrædelser af de i Henhold til denne Lov givne Forskrifter straffes med Bøder fra 500 til 50 000 Kr. og Konfiskation o. s. v.

Naar Situationen ikke reelt økonomisk er alvorligere, end den er og, efter den højtærede Handelsministers Udtalelser, ogsaa fra Regeringens Side menes at være i Øjeblikket, saa synes det mig, at man her gaar Veje, som set ud fra de Principper, vi fra konservativ Side i hvert Tilfælde er Tilhængere af, kun kan betragtes som forkastelige. Jeg for mit Vedkommende vil derfor ligesom det lille Parti, hvis Ordfører (Axel Dam) nys havde Ordet, stemme imod dette Lovforslag.

Fraenkel: Naar man læser Lovforslaget om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta igennem, og naar man hører de Taler, der er holdt af den højtærede Handelsminister og af de ærede Medlemmer Hr. Trier og Hr. Madsen-Mygdal, og spørger sig selv: Hvad er Meningen? maa man sige: Meningen er at undgaa et yderligere stærkt Fald af Kronen.

Denne Hensigt vil imidlertid ikke blive opnaet, og den kan ikke blive opnaet, medmindre der tages andre Forholdsregler end dem, her er foreslaet. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har med stor Klarhed og i stor Korthed gjort Rede for Forholdet mellem Varer og Valuta. Det er ganske indlysende, at naar det gives frit at tage hvilke som helst Varer ind i Landet, baade nyttige og overflødige, i en hvilken som helst Mængde, kommer man ud for det, at disse Foranstaltninger slet ikke vil slaa til; Kronen vil tværtimod synke endnu hurtigere, end man har set det tidligere.